

POKINAĆ (3) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w po-*).

praet 3 sg m pokinał (2). ◇ [*3 pl m pers* pokinęli.] ◇ *plusq 3 sg m* pokinał był (1). ◇ [*imp 2 sg* pokiń. ◇ *3 sg* niech pokinie. ◇ *part praet act* pokinawszy, pokinuwszy.]

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w.

Porzucić, zaprzestać (3) :

[*pokinać kogo, co*: pokinuwszy ten ostatek który się ostał skarbu jego królewskiej mści, tak też zony, dzieci [...]. *CorfusDocum* 415; Jakubków psalterz potym wzięli, zaś Grzegorzowe krakowskie pieśni ulubili [...]. Złożył osobliwiej j[ego] M[osć] Pan Kochanowski Psalmy, tych się one pokinawszy [!] chwycili *Cochan II* 102.]

[*pokinać czym*: Iákoż Moskwićin tákiego towarzysztwa dostawízy/ przymierzem poştánowionym z Zygmuntem pokinał/ y gorącą woynę przed się wziął *BielKron* 1597 522 (*Linde*).]

a. Przestać się czymś a. kimś zajmować (3) :

[*pokinać co [= obiekty materialne]*: iż poddani, którzy byli przyjęli [*puste włóki*], zaraz pokinęli nie siejąc *LustrPodl* 66; Ić, zawołaj ty kocugi, Niech pokinie w kuchni statki *DramStp* I 616.]

pokinać co [= zajęcie] (2): Tám gdy począł w kłopocie lać ná wodę wołki/ Poznał iuż fwoy vpadek/ y pokinał wrołzki. *PaprPan* Gg4v, X3v; [Co czynisz? Ej, przebóg! Pokiń już te modły! *StryjPoczqt* 351].

Zwrot: »pokinać [kogo] w wadze [czyjej]« = *prawdopodobnie: przestać popierać (1)*: I łam potym Porfená widząc [*Tarkwiniusa*] vpornego/ Pokinał go był w wadze Senatu Rzymłkiego. *PaprPan* Ggv.

Synonimy: odrzucić, porzucić.

Formacje współrdzenne cf 1. KINAĆ.

KW, JDok